

عنوان مقاله:

تأثیر پوشش گیاهی بر بیابان زایی حوضه چشمه خان با استفاده از مدل IMDPA

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نظر رضایی راد - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، باشگاه پژوهشگران جوان، بجنورد، ایر

منصور برغمندی - معاون برنامه ریزی و پشتیبانی اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری خراسان ش

محمد اکبریور - معاون آبخیزداری اداره منابع طبیعی و آبخیزداری خراسان شمالی

کامبیز انصاری - معاون فنی اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری خراسان شمالی

خلاصه مقاله:

ایران به دلیل شرایط خاص اقلیمی و زمینی تحت تأثیر اغلب فرآیندهای بیابان زایی قرار دارد که برای بررسی آن نیاز به مطالعات دقیق می باشد، بر این اساس محققین برجسته کشور جهت کمی سازی معیارها و شاخص های تأثیر گذار بر روند بیابان زایی با توجه به زیست بوم های طبیعی و شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور اقدام به تدوین مدل ایرانی ارزیابی بیابان زایی (IMDPA) نمودند. تحقیق حاضر به منظور بررسی پتانسیل بیابان زایی در حوضه چشمه خان به وسعت 45 هزار هکتار با تکیه بر معیار پوشش گیاهی با استفاده از روش مذکور صورت گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد منطقه مورد مطالعه بر اساس معیار پوشش گیاهی تحت دو کلاس کم و ناچیز و متوسط قرار دارد که سهم کلاس کم و ناچیز 18/73 درصد، سهم کلاس متوسط 68/8 درصد و سهم کلاس شدید 7/02 درصد از کل مساحت منطقه می باشد. تأثیر پوشش گیاهی بر بیابان زایی منطقه به علت چرای بیش از حد، شیوه سنتی دامداری و معیشت متکی به منابع طبیعی می باشد. با توجه به ارزیابی معیار پوشش گیاهی، واحدهای کاری بدلدن (5)، بستر رودخانه ای (4) و فرسایش آبراهه ای (6) به ترتیب با ارزش های کمی 3/17، 2/8 و 2/57 بیشترین شدت را دارند. در ضمن واحدکاری دامنه منظم با پوشش جنگل انبوه بلوط- ممرز با ارزش کمی 0/59 کمترین شدت را دارا می باشد. از بین شاخص های معیار پوشش گیاهی، شاخص تجدید پوشش گیاهی بیشترین سهم و شاخص بهره برداری از پوشش علاوه بر چرای بیش از حد کمترین نقش را در بیابانزایی منطقه دارند

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، IMDPA، پوشش گیاهی، حوضه چشمه خان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160595>

